



ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΟΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟΙ ΠΥΡΓΟΙ

Οι Πύργοι της Άγγλιας. 'Ο άραπης πού άρπαξε τούς διαβάτας. 'Ο σκελετός τού ύπογευτού. Πώς πεθανε ό ύποκόμης Λόβελ. Οι κρυμμένοι θησαυροί. Το δίφυλλο τριφύλλι.— Τό αίμα, τό λίπος και τό σχοιλιό τού κρεμασμένου.

Παραδόσεις, γιά στοιχειωμένους πύργους, έχει όλος ό κόσμος. Περισσότερο όμως από κάθε άλλη χώρα έχει τέτοιους θρύλους ή Άγγλία. Κι' ό λόγος είναι ευεξήγητος, άν λάβη κανείς ύπ' όψιν τās πολιτικές και κοινωνικές περιπετειές της χώρας εκείνης κατά τόν μεσαιώνα, πού κληροδοτήσαν εις τās κατόπιν γενεάς παραδόσεις γιά φαντάσματα, στοιχειωμένους πύργους, σπήλαια με θησαυρούς, ύπόγαια πού βυγγίζονε και ι κωπημένα έρείματα.

Μερικώς από τας μυστηριώδεις αυτές παραδόσεις έχουν κατά βάθος κάποια ιστορική ύπόσταση. Αύτοι όμως έχουν παραμορφωθεί από τό λαό και έτσι έγιναν άγνώριστοι, σ' όποιον θα ήθελε, εκ πρώτης ύψεως, να ήμβυθίον γιά να βρη την ιστορική αλήθεια.

'Εν τούτοις όμως, μερικώς τυχαίως άνακαλύψεις, πιστοποιούν σήμερα πολλούς θρύλους. Πρό τίνος καιρού σ' ένα έρημικό πύργο της Ίρλανδίας, γιά τόν όποιον πολλά λέγαν οι χωρικοί, εστέθη ένας ύπόγειος διάδρομος, πού κανείς δέν τόν ήξευρε ως τότε και ό όποιος παρέβη την έξήγησή γιά πολλές μυστηριώδεις έξαφανίσεις πού έγιναν.

Οι χωρικοί έπίστευαν ότι ένας άραπης με δόντια κανίονα, σάν άναμμένα κάρβουνα, έφτασε και έφαρξάνε, όποιον παρνούσε τά μεσύνχτα—άπό εκεί, δάν έκείνους δέν έγνώριζε να βάλη άπάνω σε μά τρύπα τού τούχου, ένασαλιγγάρι.

Μιά τέτοια πάλι άνακάλυψη έγινε στή Κομητεία Κορνούώλλ, σάν άνεσκαπτό ο παρά τόν πύργον τού Μιχαήλ Μάουნი νας, πού είχε κτισθεί την δεκάτην τετάρτην έκατοστατηριάδα.

Οι έργάτες σημάδεψαν ένα έύλοιο δάπεδο, βρήκαν μιά πόρτα κλεισμένη εις τό μεσημβρινό μέρος τού πύργου. Την άνοιξαν και είδαν μιά σκάλα πού έβηρενε σε ένα σκοτεινό διάδρομο, χωρίς να έχη άλλο άνογμα, παρά μοναχά την άνωτέρα πόρτα. Καθώς προχωρούσαν εις τά σκοτεινά τρύμαζαν, γιάτι έβρισαν άπάνω σ' ένα σκελετό ανθρώπινον. Πούδς δυστυχής κλεισθήκε εκεί μέσα ζωντανός και πέθανε από την πείνα, και γιά πούους λόγους, ουδέποτε έγνώσθη.

Το άπαισιώτερο είναι ότι ό ύπόγειος αυτός θάλαμος ήταν κάτω από τό δάπεδο της εκκλησίας. Να φαντασθί κανείς, πού όταν τό θύμα άγωνιούσε από την πείνα και την δίψα, από έπάνω ό ίσχυρής ήρθε εις τόν θεόν τών οικτιρωτών και τής συγγνώμης και οι έκκλησιαζόμενοι έδέοντο !...

'Ενας άλλος πύργος τού Λόβελ εις τό 'Οξφορδίου, κλείει μέσα τον μεγάλην τραγική μυστική από δύο και πλέον έκατοστατηριάδας. 'Ο πύργος αυτός, πού ήταν σε μιά από τις ρομαντικώτερες θέσεις της Άγγλιας, και άνηκε εις τόν ύποκόμητα Φράνκος Λόβελ, επί της εποχής Ριχάρδου τού Γ'. εις ένα καταραμμένον σήμαρα.

Τό όνομα τού Λόβελ τού άνεφερον εις τά τραγούδια της, ή τότε δημοτική μούσα της Άγγλιας.

Σε κάποια μάζη πρής τούς Δαναοστρατιώτες πού κατέλυσαν την βασιλείαν τού Ριχάρδου και άνεπήρξαν βασιλεία τόν 'Ερρίκον τόν Ζ', πού έγινε εις εκεί κοντά στον πύργο του, ό Λόβελ έχάθητε όλας μυστηριώδεις, χωρίς να μάθη ποτέ κανείς τί έγινε, ούτε να εστέθη πιά τό πτώμα του !...

Μερικοί χωρικοί έλεγαν ότι είδαν να βγαίνη από τόν ποταμό Τρέντ ένα τρομακτικό νεφρόδειον, να τόν παίρνη άπάνω του και να τόν περνούη στήν αντίπερα όχθη, όπου μυστηριώδεις έξαφανίσθη.

Έως τό 1708 δέν είχαν άνακαλυφθή τίποτε γιά την μυστηριώδη αυτή έξαφανίση, σε κατά τό έτος έκείνο ενώ άνεσκαπαν να θεμελιώσιν πύργον, άνεκαλύφθη ένας ύπόγειος διάδρομος, πού έφθανε ως την όχθη τού ποταμού, και όπου, από μιά όπη, πού δέν φαινόταν εύκολά, μπορούσαν κανείς, χωρίς να γίνεται άνεληκτό, να μπαινίη και να βγαίνίη.

Εις τό μέσον τού διαδρόμου εστέθη ένας θάλαμος, μέσα εις τόν όποιον άνευρέθη ό σκελετός τού πυργοδεσπότη Λόβελ.

Οι Ιστορικοί τό έξήγησαν ως εξής : 'Ότι εις τό ύπόγειο έκείνο είχε καταφύγει χάριν άσφαλείας ό πυργοδεσπότης Λόβελ. Άμα δέ έσπασε τās ζωοτροφίας του, φαίνεται ότι δέν έλαβε άλλες από κάποιον άνθρωπο πού θα ειχε έπί τούτου και πού θα είλερον τό μυστικό — ό όποιος και καθόλου παραξένο να οικτιώθηκε και στή μάζη—άπέθανε από την πείνα.

Παραδόσεις γιά κρυμμένους θησαυρούς και γιά δρόκοντας πού τούς φυλάνε ύπάκουον ε-πειροί στήν Άγγλία, όπως και στήν Έλλάδα, με την διαφορά ότι αι κατά τόπους διηγήσεις άλλόσον άνάλογα με την ίδιουσυχρασία, την φαν-



Η ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

(Συνέχεια εκ τού προηγουμένου)

'Ο άμαθής, γέροντας προσβάλλθηκε από την καταιφησησή μου, έγινε μιά έλαφρη λογομαχία μεταξύ μας, κι' ή 'Επιτροπή άποσύθηκε. 'Ο άνθρακας αυτός, περιγαμμένος στον έγασμό του (1), έδεικνιθήκα ύστερα, όχι μόνο με τό ν' άρνήση την ψήφου τού στήν κόρη μου, αλλά και πείθεινας τόν άλλο γέροντα να παραδωχθή τή δική του γνώμη με τό μέσο της θρησκείας' κι' έτσι δέν άείτε πια γιά μάς να κινή από ύπουργείο τό αποτέλεσμα της ψηφοφορίας με πλειονοψηφία. 'Επειτα τό αποτέλεσμα αυτό διαδόθηκε στή χωρονομική και δόλια, από πρόσωπα, πού είχαν ένδιαφερό να δυσφημισή τό σχολείο μας και ή ικανότητα της κόρης μου, έτσι έπειδή οι δυο άγράμματοι γέροντες άρνήθησαν με πείσμα να ύπογράψουν την έκθεση της 'Επιτροπής, έθεώρησα καθήκον μου να κάμω γνωστή στον τόπο, με τās έφημερίδες, την άληθινή κατάσταση τών πραγμάτων. 'Ο γέρον Μπ... έθύμωσε κι' άρχισε, με τόν άντάξιο τού γυού μου, ν' άνευθύνω στο δημόσιο δρόμο τές πού χυδαίως, πειθό πρόστους, πειθό βρωμαρές βρωμίες στή γυναίκα μου, στες κόρες μου, στους γιουούς μου, τότες άκόμα γέους, και σ' έμέ τόν ίδιο. 'Αν θέλη κανείς νάχη μίαν ιδέα άπ' αυτές τές βρωμίες, μπορεί να διαβάση, σε έγγραφα άλλως γι' αυτό τό ζήτημα (2).

Κατατρογμένους άδιάκονα και βρωμίες γιά διάστημα τεσσάρων χρόνων από τούς δύο αυτούς δγλανθράπους, πατέρα και γιού, στο δημόσιο δρόμο, στον περίπατο, παντού, δλες τές ήμέρες τού χρόνου, δλες τές ώρες της ήμέρας, δλοι με συναντούσαν, ειτε μόνον, ειτε με τή γυναίκα μου και τά κορίτσια μου' αύτοι πάντα, με την προταση της άστυνομίας και θριαμβητόνας έπειτα μισροτά στα δικαστήρια με τή βοήθεια ψευτομαρτυρών' ενώ, ραβδισμένοι μιά μέρα άπ' αυτούς στο δρόμο, πιστολιωμένοι άπ' αυτούς στον ίδιο μου τό σπίτι, ενώ βρισκόμουν στο παράθυρο, φυλακισμένους, ενώ αύτοι κάθε φορά έβγαιναν άθωοι, χωρίς σε πακάδες και έπίσκοπους λαϊκούς (3), δέν είχα άλλο όπλο ενάντια σ' όλους παρά την πένα. Μά την πεσοίθησι πώς οι βρωμίες και προστους στο δρόμο δέν άδικούν παρά τούς δόκτους τους, εσθημιαία διαδοχικά τές προσβάλλες πού ύπόφερανα άπ' αυτούς και τές παρουσιάσις, με τή σειρά, στο κοινό διά τό τίπυ.

Κάθε φορά, πού ένας βράνασος κάνει μιά προστυχιά στο δρόμο, λίγο τόν ένδιαφερέ ή απρέκεια, χορταίνει μονάχα με τή χυδαία εγχαριστήση, πού δίνει στήν πρόστυχη ψυχή του ή προστυχία αυτή. 'Όταν όμως δημοσευμένη παρουσιάζεται στο κοινό, με τόνωμα τού δράστη της και χροματισμένη με τό χρώματά, πού πρεπει, τότες ό πρόστυχος αισχύνεται γι' αυτήν. 'Οι δυο αύτοι βράνασους, κατέρας και γιούος, πού δέν είχαν παρά ένα μέσο, γιά να ικανοποιή τά χτηνώδεια ένστικτά τους, τά εχχ α σ α ν, βλέποντας πώς κάθε φορά έχαν άπάνω τους τές προστυχίες με την άμεία τους.

'Ετσι έμπόρεσα, ξεπερνώντας προυβόλες, φυλακίσεις, μισοτουινίες, πιστολιές και παλιο μίσος της χώρας, να ξαναφερό στο καθήκον τούς δυο αυτούς άξέστοιχους, τούς τυρινώτους μου, και ν' άνοιξή τα μάτια τών δικαστών μου, γιά να πιτύχου τέλος δικαιοσύνη. «Μισος παλιό της χώρας» ειτα γιαι εκτός από τές έμπορίες και ψευτομαρτυρίες, πού με γεμάτα χερια προσφρασαν στους άντιπαλούς μου παπάδες και λαϊκούς, οι δικηγόροι τού τόπου, άν και λεγόμενοι φίλοι μου, άμα με είδαν λιατά τούσαν έξθωόν (4) και νόμιμον πύθων στο τέλος να συντριφθή, άρνήθησαν με τό υπερασπισίον. Πέντε άνάμεσα σ' αυτούς, παρακαλοειμονό ο ένας κατόπιν τού άλλου, πού άρνήθησαν την υπερασπισίη' ένας εκτός εδέχθηκε, άμα όμως έφθασε ή στιγμή, μπροστά στους δικαστές, άρνήθηκε, κι' έπειδή δέν με υπερασπίσε, καταδικασθήκα με σ' φυλάκηση.

Συνήθισα από μακρονον χρόνο να μνή ύπολογίζω παρά στες ίδιες μου δυνάμεις. Τές μεγάλουσα λοιπον στο βάθος της καρδιάς μου και τό δημοσιεύματα μου προέξιναν στο γέρον Μπ... μιά μεταλλαγή στο αίμα, πού τόν έθανάτωσε. 'Ο άντάξιος τού γιούος, στήν άρχή τραλλές από μανία εναντίον μου, έσοφρονίσθηκε έπειτ' από μιά φυλακίση ενός μηνός, γιά τές δημοσίες κατά τού προσώπου μου (5) προυβόλες κι' ή χώρα, εγχαριστήθηκε στήν άρχή γιά τές προστυχίες, πού ύπόφερανα, έννοιουσε τέλος πώς οι προστυχίες μένονε εις βάρος εκείνου, πού τές έκιμε, χωρίς να φθάσουν στα θύματα του.

(Διολουθή!)

Σημ. Λασκ. 1) 'Ο άνθρακας αυτός, άφρο έλήθηος από την κατάσταση τού υούλου, σ' εκείνη τού άρνήση, εις τό ου άδυναμίες. 1) να κινή τους άλλους να περνούον πώς ήταν έννοιη άσπρος γιά τή δική του με τό Μικρονομοδότη. 2) να παρουσιάζεται γιά σοφός. 3) 'Εστ' αυτήν την άφορητή έγγραφο δυο φυλλάδια, οι σελίδες τό ένα. Το 1) έγγραφο ή Κοινωνική μας κατάσταση' την δική του με τόν πού τον παπύ - Κασιμάτη πού ψευτομαρτυρούσε στή δική του με τόν Μικρονομοδότη. 4) με την ίδια έπιγραφή, γραφο γιά τή δική του με τό Μικρονομοδότη. 5) 'Ενοιος τού Παπα - Κασιμάτη και κάποιου Ραζή, πού ψευτομαρταν στή δική του κι' έγιναν αλία να δικασθή, ενώ ειχε δικιο. 6) 'Ο παπά Κ... έπίσκοπος και ψευτομαρτυρής με κατάγγειλα στο Πλημμελειοδικείο, γιαι δημοσευση τές κλημής του. 7) Ψωρα, 1896, λυμωμένος από τή φθίση, εις ένα άξιολύθητος.

τασία και την ανάπτυξη τών κατοίκων. Με την διαφορά ότι αι τού έλληνικού λαού, ειςνε άθώωτερες και λιγώτερο άγριες από εκείνες τών 'Εγγλέζων.

Γιαι αι μόν 'Ελληνικά άπαιτούν τό «δίφυλλο τριφύλλι» γιά ν' άνοιξουν και να δώσουν τά ρωμμένα και στοιχειωμένα πλούτη τών, ενώ ή 'Αγγλικές δέλουν αίμα και λίπος άπαχθονισθέντος, να γείνη σακαματσέο άπ' αυτό και γιά φυλι να έχη σχοιλιό άπ' την άγνήνη γιά να άνακαλωθδέν οι θησαυροί... 'Ο Ιστοριοδότης